

Arnhem, 9 februari 2025

Lieve Lilian,

We naderden station Venlo
en de conductrice riep de volgende boodschap om:

*vergeet niet bij het verlaten van deze trein
al uw persoonlijkheden mee te nemen*

Ik werd decennia terug in de tijd geworpen;
zwalkend tussen studies en baantjes,
van uitzendbureau tot arbeidsbureau
van sollicitatiecursus tot interne opleiding
tot adviseur betalen-sparen-lenen –
kreeg ik bij iedere intermediair, floormanagement of projectleider
een nieuwe persoonlijkheid aangemeten.

Met pseudowetenschappelijke zekerheid categoriseerden deze mensen mij
met Enneagram, Meyers-Briggs, DISC, kernkwadranten en de Roos van Leary
en al naar gelang mijn chagrijn of goede luim
was ik Blauw, Geel, Romanticus, Nar,
Advocaat, Helper, type E, INFJ, Schepper,
Introvert, Intuïtief, Sanguinisch, Melancholisch,
Histrionisch, Bourgondisch of Patafysisch.

Deze zestien bordkartonnen persoonlijkheden
sleep ik sindsdien achter me aan
en het idee om ze in de trein achter te laten
als een leeg snoeppapiertje
en bevrijd van aannames en projecties
uit te stappen in jouw geboortestad Venlo
om de rest van mijn leven in te dartelen
vulde mijn hart met hoop, maar om de conductrice
op te zadelen met deze nutteloze bagage
was misschien geen misdaad tegen de menselijkheid
maar wel een tegen de medemenselijkheid.

Ik bleef zitten en vroeg me af waar jij, Lilian,
bij het verlaten van je tweede partij, eerst de PVV nu de BBB,
jouw persoonlijkheden achter hebt gelaten:
was dat bij binnenkomst of bij vertrek?

En welke persoonlijkheden hou je bij je, nu jij je in een moment van helderheid
ontworsteld hebt aan aannames en projecties, op zoek naar waardering?

Zelf propte ik mijn persoonlijkheden weer tussen laptop en mueslibollen,
sleepte ze mee naar de Onze-Lieve-Vrouwebasiliek in Maastricht,
waar we nóg een persoonlijkheid van mij troffen: de atheïst die god mist.

Samen brandden we twee kaarsjes voor Maria.